

“Áno, homosexuálna mafia v Cirkvi naozaj existuje...”

Vladimír Palko v recenzii knihy prof. Dariusza Oka

Levandul'ová mafia

Vladimír Palko

29. júla 2021 ✝ Cirkev

Recenzia knihy poľského kňaza Dariusza Oka a pár poznámok k témam, ktoré autor otvoril a pomenoval.

Vladimír Palko. Zdroj obrázku: TASR

Vydavateľstvo Slovakia Christiana vydalo v roku 2021 známu knihu *Levandul'ová mafia*, ktorej autorom je poľský profesor Dariusz Oka. Je to v celosvetovom meradle prvá monografia, ktorá komplexne popísala problém existencie, fungovania a rozrastania homosexuálnej subkultúry v katolíckej cirkvi, problém následného zneužívania mladistvých v cirkvi, čiže pedofilných škandálov prepukajúcich v cirkvi počas posledných dekád, súvisiace teologické poblúdenia (homoheréza), príčiny problému, súvisiace hrozby a náčrt riešení.

Tento článok som pôvodne začal písať ako recenziu uvedenej knihy. Nakoniec z toho bolo niečo viac. Osud knihy i jej autora je totiž charakteristickým pre časy, v ktorých žijeme, a istým spôsobom sa týka i Slovenska. Veď čítajte do konca a posúďte.

Áno, homosexuálna mafia v Cirkvi, to naozaj existuje

Subkultúra homosexuálnych kňazov a biskupov v katolíckej cirkvi nie je konšpiračným výmyslom, ona naozaj existuje. Možno je slovo „mafia“ v dnešnej dobe až príliš nadužívaným slovom, vhodnejšie by bolo hovoriť o „klike“.

O homosexuálnych duchovných sa hovorilo a písalo už desaťročia. Prívlastok „levandul'ová“ použil prvý raz americký kňaz a sociológ Andrew Greeley v roku 1989, a to preto, lebo mnohí títo kňazi mali záľubu vo voňavkách a kozmetike. O probléme zvykli hovoriť i vysokí predstavitelia cirkvi. Kniha Dariusza Oka spomína napríklad tristostranovú správu spísanú v roku 2013 pre pápeža komisiou troch kardinálov – Jozefa

Tomka, Juliana Herranzu a Salvatora Di Giorgiho, o ktorej médiá napísali: „Častou správou, ktorá na pápeža urobila najsilnejší dojem, bolo odhalenie existencie celej siete priateľských väzieb a vydieraní s homosexuálnym pozadím, ktoré dominovali v niektorých oblastiach kúrie.“ Oko spomína, ako si bývalý poľský prímás kardinál Józef Glemp ťažkal, aký odpor v Cirkvi vie klásť homo-loby.

Preto je vlastne aj čudné, prečo taká kniha, nebola napísaná už dávnejšie. Keď sa však pozrieme na povahu problému, tak to až také čudné nie je. Napísať takú knihu znamená pustiť sa do veľkého dvojitého zápasu. Dvojitého preto, lebo je to zápas s onou subkultúrou vo vnútri cirkevnej štruktúry, a jednak je to zápas medzi konzervatívnym svetom a liberálnym svetom o interpretáciu javu.

Homosexuálna mafia a pedofilné škandály sú takmer totožné témy

Čitateľ zrejme nie je zvyknutý čítať o klike homosexuálnych kňazov a biskupov v katolíckej cirkvi. Zato veľa počul a čítal za posledné dve desaťročia o pedofilných škandáloch v Cirkvi. Pritom tieto dve veci sa do značnej miery prekrývajú.

Dariusz Oko spomína viackrát správu *The Nature and Scope of Sexual Abuse of Minors by Catholic Priests and Deacons in the United States 1950-2002* známu pod skratkou John Jay report 2004, ktorú vypracovali odborníci na požiadavku americkej biskupskej konferencie. Podľa nej vyše 81 percent prípadov zneužívania mladistvých katolíckymi duchovnými predstavujú prípady, kedy obeť boli mužského pohlavia, čiže páchatelia sexuálne inklinovali k rovnakému pohlaviu. Okrem toho vek obetí bol v asi štyroch pätinách prípadov vyšší ako 11 rokov, teda tesne pred pubertou alebo v puberte.

Jav erotickej náklonnosti k dospievajúcim chlapcom sa nazýva efebofília. Teda presnejším vyjadrením by bolo hovoriť nie o „pedofilných“, ale o „efebofilných“ škandáloch. Keď však o sexuálnom zneužívaní neplnoletých v cirkvi píše liberálna tlač, uprednostňuje označenie „pedofilné prípady“, čiže zahmlieva skutočnosť, že ide vo veľkej väčšine o prípady, kedy páchatelia i obeť sú rovnakého, mužského pohlavia, pričom obeť sú v pásme dospievania. Spomenutím tejto štatistiky nijako netvrdíme, že každý homosexuál je automaticky pedofil. Vyplýva z nej však jasne to, že problémom, od ktorého sa odvíjajú sexuálne škandály, je prítomnosť homosexuálnych kňazov v Cirkvi.

Homosexuál nemá byť kňazom, hovorí Cirkev

Katolícka cirkev má v otázke svätenia homosexuálnych osôb jasno. Takéto osoby by sa nemali stať kňazmi, pričom nejde iba o osoby, ktoré žijú sexuálne ako homosexuáli. Prekážkou je aj samotný sklon. Je to jednoducho riziko. Dariusz Oko uvádza dokumenty, ktorými Svätá Stolica opakovane toto pravidlo potvrdzuje. Vyzdvihuje najmä mnohé aktivity pápeža Benedikta XVI. Napríklad už v roku 2005 – hneď po jeho zvolení, píše Oko, „Svätá stolica rozoslala biskupom celého sveta list s požiadavkou okamžitého odvolania homosexuálnych kňazov zo všetkých funkcií v kňazských seminároch.“ Ďalej píše Oko: „List Kongregácie pre katolícku výchovu z roku 2008 zakazoval prijímať homosexuálnych mužov do seminárov.“

Rozum hovorí, že každý, komu prekážajú sexuálne škandály, by mal takúto politiku schvaľovať. Spomínam si však na rok 2005, keď slovenská liberálna tlač inštrukciu Benedikta XVI. kritizovala. Nedávno som si všimol vtipnú poznámku v internetovej diskusii, kde si anonym položil otázku: „Ak sú katolícki kňazi tí zlí a homosexuáli tí dobrí, tak ako je to s homosexuálnym kňazom? Je dobrý alebo zlý?“

Tá odpoveď nie je zložitá. Ak má mať homosexuálny muž z dôvodu svojej homosexuality zabránený prístup k vysväteniu za kňaza, potom podľa liberálnych médií on je tá dobrá obeť a zlá je tá „bigotná“ cirkevná vrchnosť. Ak sa homosexuálny kňaz dopustí zneužitia mladistvého, potom, samozrejme, je zlý, ale pozor! Problémom podľa liberálov nie je vtedy jeho homosexualita, ale inštitúcia celibátu. A za tú môže „bigotná“ cirkevná vrchnosť.

Lenže to akosi nesedí. Dariusz Oko uvádza mnohé skutočnosti, poukazujúce na neexistenciu súvislosti medzi celibátom a pedofíliou. Napríklad, že „štatisticky oveľa viac (prípadoch pedofílie) majú na svedomí napríklad ženatí protestantskí duchovní či učitelia – najmä športu“. Zato existuje súvislosť medzi pedofíliou a homosexualitou. Oko uvádza: „Osemdesiat percent odsúdených pedofilov v Spojených štátoch sú homosexuáli. Medzi kňazmi odsúdenými za pedofiliu tvoria deväťdesiat percent.“

Názory liberálnych médií sa s katolíckym stanoviskom teda nedajú zladiť, čoho potvrdením je aj osobná skúsenosť Dariusza Oka. Preto Dariusz Oko dáva v závere knihy rady, ako vystupovať v médiách a popisuje taktiku hlavného liberálneho poľského média Gazeta Wyborcza.

Problém je globálny, rozsiahly, doteraz nevyriešený

Dariusz Oko popisuje problém homosexuálnych kňazov ako problém globálny a značného rozsahu, najmä doteraz nevyriešený. Cituje poľského biskupa Mirosława Milczewského, ktorý v roku 2020 povedal: „Ak (...) porovnáme túto situáciu s, povedzme, pandémiou, ktorú prežívame..., podľa môjho názoru táto krivka výskytu choroby, čiže obetí, bude ďalej rásť a vrchol ochorení je ešte stále v nedohľadne.“

Škody, ktoré problém napáchal, sú obrovské. Je to jednak utrpenie obetí, potom ničenie viery miliónov ľudí, ktorí sú pohoršení. Utrpenie alebo priamo zničenie tisícov kňazov, ktorí sa dali do zápasu proti klike, ktorá sa však ukázala ako silnejšia. Oko uvádza príklad prof. Andrzeja Kobylińskiego, ktorý sa ako prorektor seminára v Płocku snažil dôsledne presadiť zákaz svätenia homosexuálnych klerikov, mal pocit, akoby „vrážal do obrovskej a tvrdej ľadovej hory“. Klika dosiahla, že bol odvolaný z funkcie prorektora seminára.

Mechanizmy nárastu homokliky

Dariusz Oko popisuje príčiny a mechanizmy vzniku homosexuálnej kliky, jej nárastu a udržiavania si moci a vplyvu. Priaznivé podmienky k tomu pripravila atmosféra po II. Vatikánskom koncile, ktorá podávala nesprávny výklad koncilu a ohlasovala vznik akejsi novej, „tolerantnej“ Cirkvi. Odvoláva sa i na spomienky Benedikta XVI. z toho obdobia.

Treba poznamenať, že nie o každom homosexuálnom kňazovi treba hovoriť ako o členovi homo-kliky. Môže ísť o kňaza, ktorý sa snaží odolávať svojmu sklonu a plniť svoje poslanie kňaza. Avšak ak homosexuálni klerici či kňazi a biskupi o svojej homosexualite navzájom vedia, aj podľa nej žijú, potom tí, čo sa dostanú do vedúceho postavenia, obklopujú sa sebe podobnými. Starší klerici ťahajú do seminára mladších. Oko hovorí o „sociologickom ťahaní nahor“. Tak môže vzniknúť subkultúra, ktorej členovia o sebe vedia, úplne sa spreneverujú svojmu kňazstvu, vzájomne si pomáhajú a poskytujú krytie. Spájajú sa proti takému kňazovi, ktorý chce kliku demaskovať a nezriedka dosiahnu, že takýto kňaz je očiernený a odvolaný. Členovia kliky občas dokonca získavajú pocit beztretnosti.

Dariusz Oko kriticky pomenúva i falošné kresťanstvo, ktoré prejavuje viac ohľaduplnosti voči previnilcom ako voči ich obetiam a ktoré je v skutočnosti trestuhodnou duchovnou lenivosťou.

Homosexuálna klika a homoheréza

Dariusz Oko vysvetľuje, že sprievodným znakom nárastu homo-kliky v cirkvi je aj vážny pokus o zmenu učenia cirkvi ohľadne homosexuality. Cirkev učí, že homosexuálny sklon sám o sebe nie je hriechom, tým sú homosexuálne skutky. Ideológia homosexualizmu sa však snaží preniknúť i do cirkvi a dosiahnuť zmenu jej učenia. Zmena učenia by však znamenala herézu.

Prvé pokusy o herézu akceptovania homosexuálneho správania siahajú do 60. rokov. Dariusz Oko spomína amerických teológov Charlesa Currana a Johna McNeilla. Charlesa Currana som spomínal v knihe *Levy prichádzajú* ako jedného z teológov, ktorí spôsobili príklon katolíckej rodiny Kennedyovcov k podpore legálnosti potratov.

Ako príklad homo-herézy Oko uvádza napríklad dlhodobú ignoráciu alebo otvorený odpor niektorých katolíckych seminárov voči zákazu prijímania homosexuálnych klerikov. Kniha Dariusza Oka bola dopísaná ešte pred tohtoročným vatikánskym zákazom požehňavania homosexuálnych dvojíc. Protesty voči tomuto zákazu zo strany kňazov a biskupov v Nemecku však tiež môžeme označiť za znaky homo-herézy.

Pocta Gerardovi van den Aardwegovi

Slovenská spoločnosť je v zápase s homo-ideológiou málo vyzbrojená odbornosťou. Preto považujem za jedno z mnohých pozitív knihy Dariusza Oka pripomenutie osobnosti Gerarda van den Aardwega. Van den Aardweg je holandský psychológ a terapeut, pôsobil na univerzitách v Holandsku a v Brazílii a v súkromnej terapeutickej praxi. Výskumom homosexuality sa zaoberal vyše päťdesiat rokov. Van den Aardweg je dôstojným a vážnym protivníkom homo-ideológie. Jedna z posledných kapitol knihy profesora Oka je vlastne recenziou Van den Aardwegovej knihy *Veda hovorí NIE. Podvod homo-manželstva*.

Uvedme niekoľko citátov z uvedenej knihy, ktoré odhaľujú lži homo-ideológie: „V Dánsku je riziko samovraždy geja žijúceho v legálne uznanom partnerskom vzťahu stále osemkrát väčšie než riziko muža žijúceho v manželstve so ženou. Je zrejmé, že nejde o zlý vplyv nepriateľského prostredia, pretože je ťažké nájsť prostredie, ktoré by väčšmi akceptovalo homosexualizmus než Škandinávci, a k tomu ešte v Dánsku.“

Alebo táto o homosexuálnych aktivistoch: „...najnetolerantnejší a najdiskriminačnejší sú voči homosexuálom, ktorí zanechali svoju homosexualitu a žijú normálne – pretože oni sú tým najsilnejším argumentom vyvracajúcim ich ideológiu.“

Pár slov o profesorovi Okovi

Keď čítame knihu Dariusza Oka, cítime jeho zápal. Pre závažnosť a tragickosť témy sa tomu niet čo čudovať. Oko nepochybne patrí k bojovnejšej časti poľského katolíckeho intelektuálneho spektra. Nie je však nejakým outsiderom na okraji. Je rešpektovaným kňazom a autorom, bol hosťom v stovkách rozhlasových a televíznych relácií, jeho state sa objavujú vo vysielaní Vatikánskeho rozhlasu, prednášal poslancom poľského Sejmu i ukrajinského parlamentu. Jeho prednášky sa konali v mnohých štátoch sveta, v Európe i v zámorí.

Profesor Oko je odsúdený v Nemecku

V čase písania tejto recenzie prišli zaujímavé správy z Nemecka. Súd v Kolíne pred pár dňami odsúdil Dariusza Oka na peňažnú pokutu 4 800 eur. Za čo? Za *Volksverhetzung*, čo by sa dalo preložiť ako poburovanie proti skupine obyvateľstva. Oko v januári tohto roku publikoval v nemeckom katolíckom dvojmesačníku Theologisches článok, ktorý je de facto zhrnutím obsahu jeho knihy. Poburovania sa podľa rozsudku mal dopustiť tým, že v názve článku hovoril o „potrebe obmedziť homosexuálnu kliku v Cirkvi“, v článku písal o „homosexuálnych osobách“ ako o „kolónii parazitov“, „rakovinových metastázach“, atď.

Petíciu na podporu prenasledovaného kňaza Dariusza Oka podporíte tu:

<https://bronmysiedzaoko.pl/>

Tak predovšetkým, Dariusz Oko nespájal tieto expresívne výrazy s homosexuálnymi osobami ako takými. Nikdy a nikde. Z kontextu je jasné, že Dariusz Oko písal o klike homosexuálnych kňazov a biskupov, ktorí žijú tajným hýrivým životom vonkoncom proti zmyslu kňazského povolania, kryjú jeden druhého, ťahajú jeden druhého, snažia sa o zmenu učenia cirkvi, spôsobujú škandály, ktoré Cirkev ťažko poškodzujú, likvidujú kňazov, ktorí ich chcú odhaliť, ale najmä sa dopúšťajú ťažkých pedofilných (efebofilných) zločinov.

Liberálna spoločnosť dve dekády kritizuje katolíkov za pedofilné škandály. A keď sa voči katastrofe pedofilných škandálov ohradí katolícky kňaz Oko – trebárs aj expresívnymi výrazmi, tak to súd označí za poburovanie voči homosexuálom ako takým. To je schizofrénia.

Trestné oznámenie na Dariusza Oka podal katolícky kňaz Wolfgang Rothe z Mníchova. Pristavme sa pri ňom. Jeho meno sa v médiách spomínalo prvýkrát v roku 2004, keď sa médiá zaoberali sexuálnym škandalom v seminári v rakúskom Sankt Pölten, kde Rothe vtedy pôsobil ako zástupca rektora. Podľa všetkého médiá škandál zveličili, ale faktom je, že podľa niektorých fotografií bolo možné niektorých klerikov podozrievať z nevhodného správania. Rektor aj zástupca Rothe odstúpili z funkcií. Rothe dnes kritizuje učenie cirkvi o homosexualite, udeľuje požehnanie párom rovnakého pohlavia, čím porušuje tohtoročné nariadenie Vatikánu.

A tak to v dnešnej liberálnej spoločnosti chodí. Katolíkov ničia, keď sú v Cirkvi vážne škandály pedofilné, alebo len podozrenia zo škandálov homosexuálnych, ako bol v roku 2004 ten, ktorý sa týkal aj Rotheho. A ničia nás i dnes, keď je liberálnej spoločnosti Rothe zrazu dobrý na to, aby bol na základe jeho udania stíhaný poľský profesor, ktorý proti katastrofe pedofilných škandálov bojuje poukázaním na ich korene.

Spolu s Okom súd odsúdil i šéfredaktora Theologisches 90-ročného kňaza profesora Johanna Stöhra. Dariusz Oko i Johannes Stöhr si zaslúžia našu plnú podporu a solidaritu.

Ani Dariusz Oko, ani Johannes Stöhr, ani iní kresťania, ani katolícka Cirkev nebojujú proti homosexuálnym ľuďom ako takým. Veď títo ľudia sú rovnako ako normálna väčšina vo vzťahu k LGBT ideológii rozdelení. Mnohí z nich si nesú v živote ťažký kríž a mnohí sú na našej strane. Áno, odmietajú tú ideológiu tak isto ako my. Tieto základné veci treba stále opakovať.

Ešte perlička. Vo štvrtom čísle Theologisches v roku 2014 vyšla recenzia mojej knihy *Levy prichádzajú*. Autor recenzie Uwe C. Lay jej vtedy dal provokatívny nadpis „Theologisches bude zakázané!“ Zdá sa že Layova voľba nadpisu bola prorocká. Theologisches síce ešte nie je zakázané, ale jeho šéfredaktor i autor článku už boli odsúdení.

Poznámka ku kauze Bezák

Nerád, ale predsa musím poznamenať, že sa nájdu i témy, v ktorých sa s Dariuszom Okom nezhodneme.

Vo svojej knihe sa Dariusz Oko dotýka veci bolestivej pre slovenských katolíkov, a to odvolania trnavského arcibiskupa Roberta Bezáka. Dariusz Oko píše o Bezákovi ako o „homosexuálnom biskupovi“.

Oko v knihe spomína mnoho konkrétnych mien z homosexuálnej subkultúry Cirkvi v iných štátoch vrátane odkazov na mediálne zdroje, ktoré Okove tvrdenia potvrdzujú.

V prípade Bezáka to je však inak. O Bezákovi hovorí profesor Oko napríklad v kapitole „Parazitovanie na Cirkvi“ aj s uvedením linku na mediálny zdroj. Avšak ten zdroj neobsahuje jednoznačné obvinenie Bezáka z homosexuálneho spôsobu života.

Narážky na údajnú Bezákovu homosexualitu sa objavovali na Slovensku v čase po jeho odvolaní v roku 2012. Vtedy som usudzoval, že ak by to bola pravda, tak podľa zvyklostí nášho malého Slovenska by sa o tom už rozchýrili všetky podrobnosti. Preto som sa vtedy aj verejne vyjadril, že obvinenia Bezáka z homosexuality sú mylné.

Podobne dnes – ako aj pred rokmi, považujem tvrdenia o jeho homosexualite za mylné, nepravdivé a nemôžem ich akceptovať.

Problémom Roberta Bezáka je jeho liberalizmus, ktorý je u osoby biskupa neprístojný. Preukázal ho napríklad podporou vskutku liberálnej kandidátky Zuzany Čaputovej v prezidentských voľbách.

Záver

Ideológia LGBT už dávno nie je nejaká neškodná výstrednosť. Kde sa dostane k moci, tam trestá jednotlivcov, ktorí nie sú ochotní ju vyznávať. Na postoji Európskej únie k Poľsku a Maďarsku vidíme, že táto ideológia chce dokonca trestať celé štáty. Preto sa jej treba postaviť.

A v zápase s ideológiou je užitočným, odvážnym príspevkom aj kniha Dariusza Oka. S výnimkou jedinej vyššie uvedenej veci, ktorá význam knihy zásadne neznižuje, som v nej nenašiel nič, s čím by sa nedalo súhlasiť.

Knihu *Dariusza Oka* si môžete objednať tu: [Levandulová mafia. S pápežmi a biskupmi proti homo-klikám v Cirkvi](#),

Petíciu na podporu prenasledovaného kňaza Dariusza Oka podporíte tu: <https://bronmysiedzaoko.pl/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/s-cim-musite-ratat-ked-odhalujete-homosexualnu-kliku-v-cirkvi-recenzia/>